

νάει γὰρ μέριμναι σὺν πόνοις ἐλίσσόμεναι κλέος, κατὰ τὸν εἰπόντα εὐρίσκουσι· λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργον μετ' αἰθέρα λαμπετόωντα. Ἄλλ', ὦ βέλτιστε, ἐν εὐμενείᾳ ταῖς ἐπιστολαῖς ταύταις τὴν εὐκταίαν ἡμῖν ἀντηχῶν ὠδὴν τῇ παναρμονίῳ λύρα τῶν λόγων σου, εἴ σοι τὰ ἡμέτερα ἐν ἀριθμῷ καὶ οὐχ ὡς τὰ τῶν μεγάλων καθέστηκεν, εὐτυχοῖς . . . ».

Καὶ ὁ Μανούτιος ὡσεὶ ἐλέγχων τὴν ἀδράνειαν τοῦ κόμητος ἀναφωνεῖ « Τί γὰρ βουλόμενος ὁ πάντ' ἄριστος ἐκεῖνος σὸς θεῖος, ὁ Μανευμβασίας ἐπίσκοπος, φύσιν οὕτω δεξιᾶν καὶ εὐγενῆ παραλαβὼν ἐπαίδευσεν καὶ τοῖς καλλίστοις τῶν μαθημάτων ἐπήσκησεν ἄρα ποθ' ἵνα ἐν σχολῇ ἀφανεῖ βίον ἀνώνυμον διάγων καταγηράσκῃς, ἢ πολὺ μᾶλλον, ὃ καὶ πιθανώτερόν ἐστιν, ἵνα ἐς ἄκρον παιδοτριβηθῆις, τὴν αὐτὴν ἐκείνων τοῖς θείοις ἀνδράσι, τῷ Βησσαρίωνι, καὶ Θεοδώρῳ, καὶ Γεμιστῷ, δόξαν διὰ καλῶν ἀγώνων σαυτῷ περιάπτῃς; Ὁ δύνασαι μὲν, εἰ βούλει, ῥαδίως . . . Τόλμα, Κορίνθιε, τόλμα, θαυμάσιε ἅπαντα προχωροῦσι τὰς ἐπιστήμας ἔχεις ἐν τῇ ψυχῇ, τὴν σεμνολογίαν ἐν τῷ στόματι, τὴν ἀξίαν ἐν τῷ εἶδει ».

Καὶ μ' ὅλας ὅμως τὰς ἐνθέρους προτροπὰς τούτων ὁ Κορίνθιος οὐδόλως ἐξῆλθε τοῦ ἐν μελέτῃ ἀπλῶς περιστρεφομένου κύκλου τοῦ ἢ εὐρυμάθειά του ἐτάφη σὺν αὐτῷ, καὶ εἰμὴ ἐσώζοντο αἱ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαὶ ἤθελε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπολέσει καὶ αὐτὴν τὴν μνησίαν ἐνὸς ὄντως πεπαιδευμένου.

Τοῦ Κορινθίου οὐδὲν ἕτερον σώζεται, ἐκτὸς μιᾶς ἐπιστολῆς πρὸς Ἐρμόδωρον χρονολογουμένης ἐκ Φορτύνης τῷ 1539, καὶ δημοσιευθείσης ὑπὸ Μουστοξύδου⁽¹⁾.

Φόρτιοι.

Α'. Ἄγγελος Φόρτιος· διατρίβων ἐν Ἰταλίᾳ ἀνεδείχθη, ὡς λέγει ὁ Σοφιστὸς « ἄριστος καὶ διασημώτατος ἰατρός, καὶ ὄντως ἄλλος Ἰπποκράτης ».

Β'. Λεονάρδος· σύγχρονος καὶ πιθανῶς συγγενὴς τοῦ Ἀγγέλου· ἔγραψεν εἰς στίχους τῆς καθομιλουμένης περὶ στρατιωτικῆς, ἐκδοθῆν ὑπὸ τὸν τίτλον—Ποίημα νέον, πάνυ ὠραῖον καὶ ὠφέλιμον τοῖς ἀναγινωσκομένοις περὶ στρατιωτικῆς πραγματείας, συνθεμένον παρὰ Λεονάρδου Φορτίου, Ῥωμαίου, Κόμητος Παλατίνου. Venetia 1531.

Γ'. Ἀλέξανδρος Φόρτιος, Κερκυραῖος. Τούτου ἔχομεν πέντε ἑλλη-

(1) Ἑλληνομνήμων σελ. 336—46.